

KBr Flama'24

laura aranda
lavado

*Yo también quise
ser Robert Capa,
pero no hacer
sus fotos*

Estefania
Bedmar
*En el patio
de mi casa*

Malu Reigal
*Pan, pijo
y habas*

Alain Rojas
Pastor
Vestigia

KBr Flama'24

KBr Flama neix amb el ferm objectiu de donar visibilitat al talent més jove que surt de les escoles de fotografia de Barcelona. Per a això, el centre de fotografia KBr Fundación MAPFRE compta amb la col·laboració imprescindible d'Idep Barcelona, IEFC, Elisava Facultat de Disseny i Enginyeria de Barcelona i EASD Serra i Abella.

L'exposició KBr Flama'24 és la quarta edició d'aquest projecte i mostra els treballs de **laura aranda lavado** (Granollers, 1994), **Estefania Bedmar** (Cerdanyola del Vallès, 1989), **Malu Reigal** (Murcia, 1992) i **Alain Rojas Pastor** (Esplugues de Llobregat, 1987). La selecció de les propostes s'ha dut a terme mitjançant un procés de visionament a càrrec d'un jurat constituït per Carles Guerra, Silvia Omedes i Arianna Rinaldo.

Estefania Bedmar explora la resignificació dels espais públics com a espais privats i afectius, a partir d'un estudi sobre l'antic abocador de Can Planes. **laura aranda lavado** explora la seva relació amb el mitjà fotogràfic, recopilant i editant imatges del seus arxius personals. **Malu Reigal** reflexiona entorn dels mandats familiars i de les relacions d'afecte que es generen en la dimensió masculinitzada de la cria i l'ensinistrament de coloms de competició. **Alain Rojas Pastor** posa al centre els objectes com a vehicles de records i emocions, plantejant una reflexió sobre conceptes com la memòria, la pèrdua, i el pas del temps.

laura aranda lavado

Yo también quise ser Robert Capa, pero no hacer sus fotos

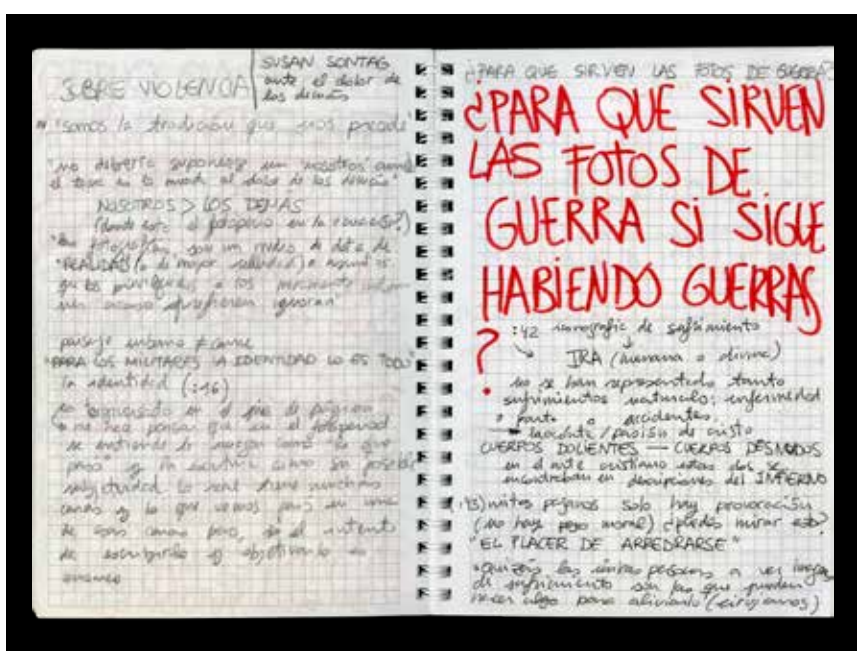

laura aranda lavado, *Yo también quise ser Robert Capa, pero no hacer sus fotos*, 2021-2023
Fotografía digital. © laura aranda lavado

El projecte deriva d'una conversa introspectiva de l'artista amb si mateixa en què explora les seves reflexions i contradiccions entorn del mitjà fotogràfic. L'autora concep la fotografia com un teixit impossible de desfer, on es troben i dialoguen experiències visuals, emocions i especulacions. Aquesta exploració es fonamenta en la metodologia de l'autoetnografia, un mètode d'investigació social que pren com a punt de partida una anàlisi sistemàtica de l'experiència personal amb la finalitat d'entendre l'experiència cultural compartida.

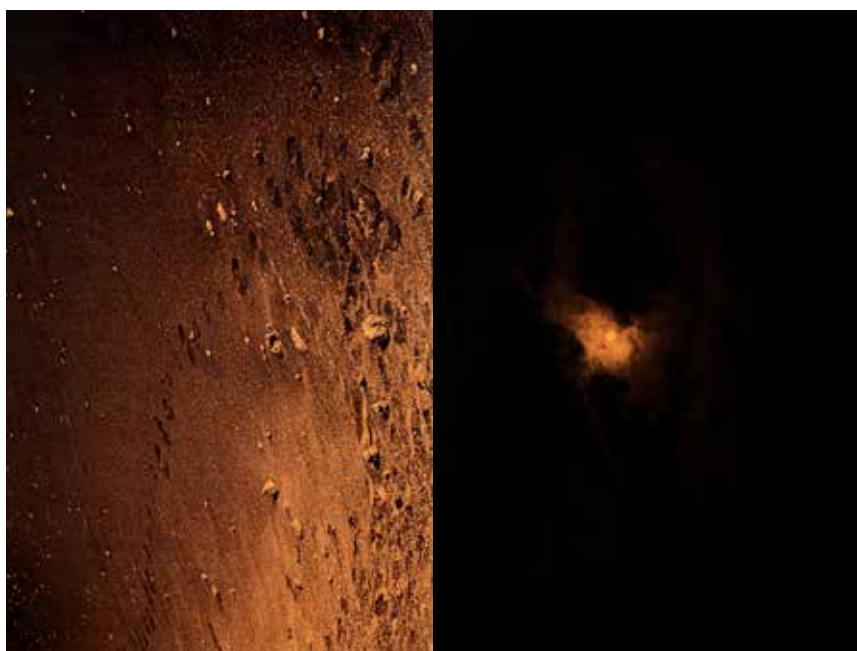
Com a resultat d'aquest procés, l'artista ha creat una sèrie d'«artefactes-eines»: entre elles, el foto-assaig format per quinze imatges i la manta teixida amb ganxet, que s'exposen aquí. Les quinze fotografies que componen l'assaig visual provenen de l'arxiu fotogràfic que l'artista ha creat al llarg dels darrers vint anys. El procés de recuperació d'aquestes imatges esdevé així un procés de reapropiació material i conceptual.

Així, *Yo también quise ser Robert Capa, pero no hacer sus fotos* constitueix un viatge tant íntim com universal, un estudi entorn dels límits i les possibilitats de la fotografia com a diari personal, eina especulativa i document social.

laura aranda lavado, Yo también quise ser Robert Capa, pero no hacer sus fotos, 2021-2023
Manta teixida amb ganxet. Fotografia digital. © laura aranda lavado

laura aranda lavado, Yo también quise ser Robert Capa, pero no hacer sus fotos, 2021-2023
Foto de la libreta. Fotografia digital. © laura aranda lavado

laura aranda lavado, *Yo también quise ser Robert Capa, pero no hacer sus fotos*, 2021-2023
Manta teixida amb ganxet. Fotografia digital. © laura aranda lavado

Estefania Bedmar

En el patio de mi casa

ESTEFANIA BEDMAR, *En el patio de mi casa*, 2023. Pel·lícula manipulada, soapfilm. © Estefania Bedmar

Davant de la casa de l'autora a Cerdanyola del Vallès (Barcelona) hi ha l'antic abocador de Can Planes, un territori de divuit hectàrees equivalent a la superfície d'uns vint camps de futbol. Encara que es va clausurar oficialment a la dècada del 1970, mai no es va dur a terme cap descontaminació controlada del subsol.

En aquesta perifèria de Cerdanyola, l'entorn és aparentment hostil. Tanmateix, per a la fotògrafa aquest lloc té un significat especial: és on va créixer, va passejar amb el gos, va compartir confidències amb amigues i va viure moments memorables amb els seus primers amors. En aquest sentit, el projecte explora la ressignificació i l'apropiació dels espais públics com a espais privats i domèstics, i la paradoxa dels vincles emocionals i físics amb la llar familiar a mesura que ens fem grans.

El treball incorpora diversos procediments formals i expressius, com l'ús de carrets experimentals i malmesos, el velat accidental o la fotografia d'arxiu, tant digital com analògica. Aquests elements no solament responen a una necessitat íntima de l'autora d'explorar la dualitat entre pertinença i desafecció, sinó també a la seva intenció d'evocar la degradació i la toxicitat de l'abocador.

ESTEFANIA BEDMAR, ESTEFANIA BEDMAR, *En el patio de mi casa*, 2023
Fotografía digital reflex. © ESTEFANIA BEDMAR

ESTEFANIA BEDMAR, *En el patio de mi casa*, 2023
Pel·lícula manipulada, soapfilm. © Estefania Bedmar

ESTEFANIA BEDMAR, *En el patio de mi casa*, 2023
Fotografía digital reflex. © Estefania Bedmar

ESTEFANIA BEDMAR, *En el patio de mi casa*, 2023
Pel·lícula manipulada, soapfilm. © Estefania Bedmar

ESTEFANIA BEDMAR, *En el patio de mi casa*, 2023
Pel·lícula manipulada, soapfilm. © Estefania Bedmar

ESTEFANIA BEDMAR, *En el patio de mi casa*, 2023
Fotografía digital reflex. © Estefania Bedmar

Malu Reigal

Pan, pijo y habas

MALU REIGAL, *Pan, pijo y habas*, 2021-en curs. Fotografia analògica en 35 mm. © Malu Reigal

Aquest projecte fotogràfic neix d'un marc familiar propi. El treball es desenvolupa entorn de les relacions d'afecte que es produeixen en un context perifèric radicalment masculinitzat on es fa cria i ensinistrament de coloms de competició. La connexió de l'artista amb aquesta pràctica prové d'una tradició que va començar amb el seu avi i que un dia va continuar el tiet.

Aquestes relacions de cures són processos apresos que, en el cas dels homes, estan molt condicionats socialment per un entorn en què els ritus i els valors heretats han definit una identitat col·lectiva homogènia. Sota aquesta realitat, la necessitat de trobar-se dins del grup és quelcom primitiu: pertànyer i trobar l'espai propi, ser un en constant adaptació al medi.

Així, el projecte planteja considerar i mesurar les tensions entre l'elecció i el mandat estudiant les línies desdibuixades que separen cuidar i criar, estimar i posseir, heretar i assumir. Prova de suscitar una reflexió entorn dels vincles: quina és la relació dels homes amb el seu entorn, amb les seves arrels, amb els ocells i amb ells mateixos?

Alain Rojas Pastor

Vestigia

ALAIN ROJAS PASTOR, *Vestigia*, 2023. Fotografia macro digital. © Alain Rojas Pastor

Vestigia explora la connexió íntima que establim a mb els objectes que acumulem al llarg de la vida. Mitjançant fotografies personals de la mare de l'autor i les històries que les acompanyen, aquesta sèrie il·lustra com els objectes poden esdevenir portadors de records i d'emocions i serveixen de ponts cap al passat.

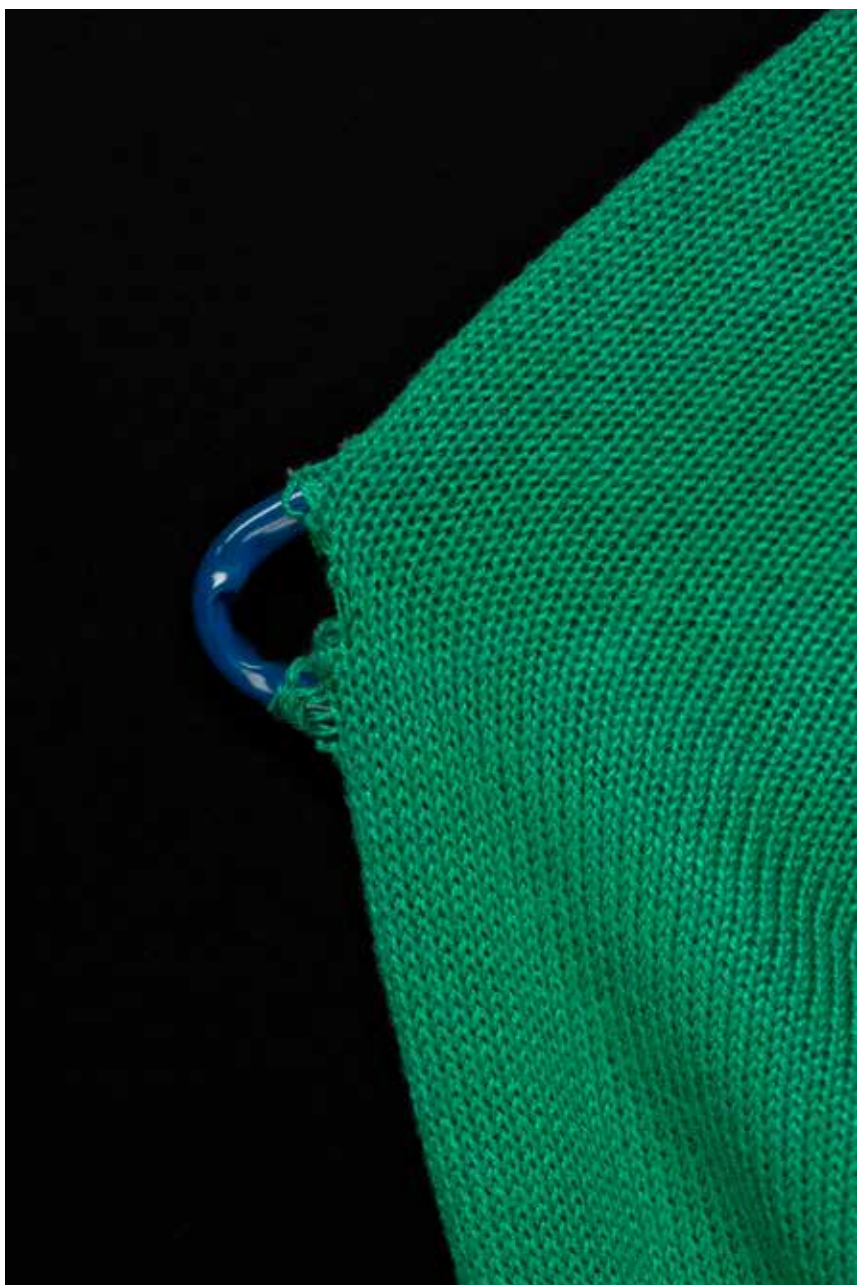
Cada relíquia representa un vincle físic entre persones, llocs i experiències que van deixar una empremta indeleble en la vida de la mare de Rojas Pastor: des de restes biològiques com els cordons umbilicals dels seus fills, fins a una ploma de periquito que evoca el record d'un avortament. També s'inclouen objectes quotidians, com un mocador amb l'aroma de la seva mare, una pinta que encara conté restes de cuir cabellut i flors seques amb les copes d'un brindis de comiat.

Així mateix, *Vestigia* tracta temes universals com la memòria, la pèrdua, la vida, la mort, la connexió humana, el temps i la immortalitat. El projecte juga amb la polisèmia de la paraula «immortalitzar», transformant-se en una proposta recursiva, una mena de matrioixca que posa sobre la taula el significat profund que hi ha darrere de cada objecte.

KBr Flama'24

KBr Fundació MAPFRE

Av. del Litoral, 30
08005 Barcelona
Tel. (+34) 932 723 180
infokbr@fundacionmapfre.org

Dates

De l'11 d'octubre de 2024
al 26 de gener de 2025

Horaris

Dilluns (excepte festius): tancat
De dimarts a diumenge (i festius): 11-19 h
Últim accés: 18.30 h
Les sales es desallotgen 10 minuts abans del tancament.

Entrades

General: 5 €
Reduïda: 3 €
Gratuïta: dimarts (excepte festius)
Grups: 3 € / pers.

Visita comentada

(servei de mediació)
Dimecres i dijous: 17-19 h
Divendres i dissabte: 12-14 h / 17-19 h
Diumenge i festius: 12-14 h
(Informació a recepció)

Llibreria

Tel. (+34) 93 272 31 80
infokbr@fundacionmapfre.org

Explica'ns què et sembla l'exposició:

#KBrFlama24
kbr.fundacionmapfre.org/exposiciones/KBrFlama24
fundacionmapfrecultura
[@kbrfmapfre](https://www.instagram.com/kbrfmapfre)
[@KBrfmapfre](https://www.facebook.com/KBrfmapfre)

Amb la col·laboració de

